

Vremea toamnei

Aspiranta

Vremea toamnei

E nor și frig pe creste cad ploi pe trupul meu
Se-mbracă-ntreg pământul în straie de aramă,
Un vânt hoinar și ceață coboară din Rarău,
Apare Doamna Toamnă și nerostit mă cheamă.

De ce mă strigi la tine, tu nu vezi că visez?
Ești tare pisăloagă muștrarea ta mă doare!
Of, înțelege odată, că vreau să mai dansez
Prin clipa de albastru și zilele cu soare!

Repeți fără odihnă că vremea-i de trezire
Mă-mpingi să recunosc regala ta prezență,
Dar eu doresc prin rugă să-nduplec a ta fire,
Hai, fă un compromis, nu-mi da o penitență!

Aud cum vorba-ți este doar iureș și tumult
Purtând în ea neliniști și semne de-ntrebare,
Eu îți promit regină să nu visez prea mult
Voi face doar o scurtă, infimă evadare.

Te-ntreb aici și-acum, dorești să mă retrag
Și clipa s-o aștept în plâns și resemnare?
Tu înțelege toamnă că-mi este încă drag
Să mângâi, să iubesc, să zbor spre altă zare.